nemineȝ blaſphemare. nō litigio
ſos eē. ſȝ modeſtos. oēm oñdentes
manſuetudinē ad oēs hoīes. Era
mꝰ em̄ aliqñ̄ et nos inſipiētes in
creduli errātes ſuientes deſiderijs
⁊ voluptatibꝰ varijs ⁊ malitia ⁊
inuidia agētes. odibiles. odiētes
inuicē. Cū aūt benigñtas ⁊ huma
nitas apparuit ſaluatoris nr̄i dei
nō ex opibꝰ iuſtitie que fecimus
nos ſȝ ſcd̄m ſuaȝ miſericordiā ſal
uos nos fecit ꝑ lauacꝝ regñatio
nis ⁊ renouacōis ſpūſſancti quē
effudit in nos abūde ꝑ ihm̄ xp̄m
ſaluatoreȝ nr̄m ut iuſtificati gr̄a
ipſiꝰ heredes ſimꝰ ſcd̄m ſpem vite
eterne. Fidel' ſermo eſt. Et de hijs
volo te ↄfirmare. ut curent bonis
opibꝰ preeſſe qui credūt deo. Hec
ſunt bona et vtilia hoībꝰ. Stultas
aūt queſtiones ⁊ genealogias ⁊
ↄtencōnes ⁊ pugnas legis deuita
Sūt em̄ inutiles ⁊ vane Hereticū
hoiem poſt vnā ⁊ ſcd̄aȝ correptio
nē deuita. ſciens qꝛ ſubūſus eſt q̄
eiuſmodi eſt ⁊ delinq̄t cū ſit ꝓprio
iuditio ↄdēnatꝰ. Cū miſero ad te
arteman aut tychicū. feſtina ad
me venire nicopoli. Ibi em̄ ſtatui
hyemare. zenam legiſperitū ⁊ ap
pollo ſollicite p̄mitte. ut nihil ill'
deſit. Diſcāt autē ⁊ noſtris bonis
opibꝰ p̄eſſe ad vſus neceſſarios
ut nō ſint infructuoſi. Salutāt te
qui mecū ſūt oēs. Saluta eos qui
nos amāt in fide. Gratia dei cum
omnibꝰ vobis amen.

Explicit epiſtola ad Thitū.
Incipit argumētū in epiſtolā
ad Philemonem.

Philemoni faīliares lit
teras facit ꝓ oneſimo
ſeruo eiꝰ: ſcribēs ei ab
vrbe roma de carcere ꝑ
ſupraſcriptū oneſimū.

Explicit argumentū. Incipit
ep̄la ad Philemonē.

Paulus vinctus xp̄i
ihū et thimotheus
frater philemoni di
lecto adiutori nr̄o ⁊
appie ſorori cariſſiē
⁊ archippo ↄmilitoni noſtro ⁊ ecc̄ie
que in domo tua eſt. Gratia vob'
⁊ pax a deo pr̄e noſtro ⁊ dn̄o iheſu
xp̄o. Gratias ago deo meo ſemper
memoriā tui faciens in oracōibꝰ
meis audiens caritatē tuā ⁊ fideȝ
quā habes in dn̄o ihū ⁊ in om̄es
ſāctos. ut ↄmunicacō fidei tue eui
dens fiat in agnicōne oīs operis
boni in xp̄o ihū. Gaudiuȝ em̄ ma
gnū habui ⁊ ↄſolacōeȝ in carita
te tua. qꝛ viſcerā ſanctoꝝ requieue
runt ꝑ te frat'. Propt' qd multā fi
duciaȝ habens in xp̄o ihū imperā
di tibi qd ad rem ꝑtinet. ꝓpt' cari
tateȝ magis obſecro cū ſis tal' ut
paulus ſenex nūc aūt ⁊ vinctus
ihū xp̄i. obſecro te pro meo filio
queȝ genui in vincul' oneſimo q̄
tibi aliqñ̄ inutil' fuit. nunc aūt ⁊
m̄ ⁊ tibi vtilis quē remiſi tibi. Tu
auteȝ illuȝ ut mea viſcera ſuſcipe.
Quē ego volueram mecū detinere
ut ꝓ te m̄ miniſtraret in vinculis
euāgelij. Sine ↄſilio aūt tuo nihil
volui facere vti ne velut ex neceſſi
tate bonū tuū eēt. ſȝ voluntariū. For
ſitā em̄ ideo diſceſſit ad horaȝ ad
te ut eternū illū recipes. iaȝ nō ut

ſeruū ſ; p ſeruo cariſſimū fratrē:
maxime m̄. Q̄nto aūt magis tibi
⁊ in carne et in dn̄o. Si ergo hēs
me ſotium: ſuſcipe illū ſicut me. Si
aūt aliquid nocuit tibi aut debet
hoc m̄ imputa. Ego paulus ſcripſi
mea manu. Ego reddā: ut nō di
cā tibi q̄ ⁊ teipm̄ mihi debes. Jta
frat̄ ego te fruar in dn̄o refice vi
ſcera mea in xp̄o. Cōfidens in obe
dientia tua ſcripſi tibi: ſciens q̄m
⁊ ſuper id q̄d dico facies. Simul ⁊
para mihi hoſpitiū. nam ſpero p
oratiōes veſtras donari me vob.
Salutat te epafras concaptiu9 me9
in xp̄o iħu: marcus ariſtarch9 de
mas ⁊ lucas adiutores mei. Grā
domini noſtri iħu criſti cum ſpiri
tu veſtro amen.

Explicit epiſtola ad philemo
nem. Incipit argumentū in
epl̄am ad hebreos.

In p̄mis dicendū ē cur apoſtolus
paulus in hac epl̄a ſcribendo nō
ſeruauerit morē ſuū: ut vel voca
bulū nominis ſui vel ordis deſcri
beret dignitatē. Hec cauſa eſt q̄
ad eos ſcribens qui ex circūciſio
ne crediderant quaſi gentiū apo
ſtolus ⁊ nō hebreoꝝ. ſciensq̄ eoꝝ
ſupbiam. ſuāq̄ humilitatē ipſe de
mōſtrās: meritū officij ſui noluit
anteferre. Nā ſimili mō etiā ioh̄ā
nes apl̄us ꝓpter humilitatē i epi
ſtola ſua nomen ſuū eadē ratōne
nō pretulit. Hanc ergo epiſtolā
fertur apoſtolus ad hebreos cō
ſcriptam hebraica lingua miſiſſe
cuius ſenſum ⁊ ordinem retinens
lucas euangeliſta poſt exceſſum
apoſtoli pauli greco ſermone cō
poſuit.

Explicit argumentū. Inci
pit epiſtola ad hebreos.

Multiphariē mlt̄iſq;
modis olim deus lo
quens patribus in
ꝓphetis: nouiſſime
diebus iſtis locut9
eſt nobis in filio quē conſtituit
heredem vniuerſorū: per quem fe
cit ⁊ ſecula. Qui cum ſit ſplendor
glorie ⁊ figura ſubſtantie eius. por
tāſq; omnia verbo v̄tutis ſue pur
gationem peccatoꝝ faciens. ſedet
ad dexterā maieſtatis in excelſis
tāto melior angelis effectus q̄nto
differentius pre illis nomen here
ditauit. Cui enim dixit aliquādo
angelorum filius meus es tu ego
hodie genui te. Et rurſū. Ego ero
illi in patrem ⁊ ipſe erit mihi in fi
lium. Et cum iterum introducit p̄
mogenitum in orbem terre dicit.
Et adorent eum omnes angeli dī.
Et ad angelos quidem dicit. Qui
facit angelos ſuos ſpiritus ⁊ mi
niſtros ſuos flammā ignis. Ad
filium autem. Thronus tuus de
us in ſeculum ſeculi. virga equita
tis virga regni tui. Dilexiſti iuſti
tiam ⁊ odiſti iniquitatem. propte
rea vnxit te de9 de9 tu9 oleo exulta
tionis pre participibus tuis. Et
tu in principio domine terram fū
daſti et opera manuum tuarum
ſunt celi. Ipſi peribunt tu autem
permanebis ⁊ omnes ut veſtimē
tum veteraſcent. Et velut amictū
mutabis eos ⁊ mutabunt. tu aūt
idē ipſe es ⁊ anni tui non deficient.